

Maier-Kránitz László

Tettetés nélkül

félperces versek

László Maier-Kránitz

Without Pretensions

half-minute poems

Illustrations by: János Kántor

Translated by: Gwen Stewart

Revised by: Dr. Gábor Söröss

Foreword by: Gyula Szabó

© László Maier-Kránitz

TARTALOM

Előszó
Jelenkor
Még megvan minden
Bosznia
Dinopancia
Amikor az aranyeső nyílni kezd
Mindnyájan elmegyünk
Mámor
A szeretet csapdája
Tavaszi nyár
Budapest, vasárnap
Van remény
Névtelen parcellák között 1956
Halottak napján
Elhagyatottságom
Versnek kevés
Nagypéntek
Azt mondják...
Lélek-karámban
Földre hullott mennyország
Hazám
Édesanyám
Hófehér volt...
Emlék
Rendkívüli idő
Pilinszky János emlékére
Hajlék nélkül
Április
Az útlevel hátlapjára
Áldozati bárány
Búcsúzás
Balázshoz
Emlékezés apámra
Isten szolgája
Fátyol és sírhalom
Ima a vadgesztenye alatt
Ponciusok
Még mindig nem
Hálás szívvel

CONTENTS

Foreword
The present
You still have everything!
Bosnia
Untitled - 1980
Then and now
We will all depart
Euphoria
The fading light
I am alone
Budapest - Sunday Night
The optimists
Unmarked Graves 1956
All Hallow's eve
Forsaken
A few lines
Good Friday
They tell me....
The Captive Spirit
A contour outline
My country
My Mother
The snow was white
Memories
Unusual times
In memoriam János Pilinszky
Without shelter
April
There is no escape
The scapegoat
On leaving my son
To Balazs
To my father
God's Servant
Veil and Grave
Your Prayers
The Verdict
The Bridge
Grateful

Előszó

Maier-Kránitz László 1950-ben született Dombegyházán, Délkelet-Magyarországon. Már fiatalon érdekelte a művészet: még húsz éves sem volt, amikor először kiállított.

Az egyetem befejezése óta történelmet, magyar nyelvet és irodalmat tanít. Ahol csak dolgozott, részt vett a helyi irodalmi és művészeti életben.

Pilinszky Jánossal, az európai jelentőségű költővel kialakult személyes kapcsolata nagy hatással volt költészetére.

1983-ban a Székesfehérvári Költők Köre tagja lett. Versei rendszeresen megjelentek a magyar sajtóban.

Abban a rendszerben, amelyik sandán nézett a vallásra, hátrányt szenvedett római katolikus neveltetése miatt - amihez mindig töretlenül hű maradt. Így nem véletlen, hogy családjával Esztergomban, Magyarország első keresztény városában telepedett le. Otthon is érzi magát, s már három verseskötetet adott ki: Szárnyatlan angyalok, Gólyaszárnyon, Tettetés nélkül.

A versírás és festés mellett egy esztergomi középiskolában tanárként dolgozik.

Kántor János rajztanár, tevékeny és termékeny művész, 1967-ben rendezte első kiállítását Esztergomban, ahol családjával él.

1947-ben született Salgótarjánban, Észak-Magyarországon. Zebegényben, Mártélyon és Tokajon képezte magát művésszé.

Tanulmányútjai elvezettek Németországba, Dániába, Japánba, valamint Olaszországba, ahol a velencei Nemzetközi Rajziskola tagja lett.

Mindenekfölött az olasz és a japán kultúra hatása érezhető művein.

Tagja a Művészeti Alapnak, a Magyar Grafikusművészek Szövetségének és az Esztergomi Művészek Céhének.

1996-ban első díjat nyert Stockholmban, a Nemzetközi Grafikai Kiállításon.

Gwen Stewart, a fordító dél-walesi, de mostanában Esztergom és Bournemouth között osztja meg idejét. Gyermekeknek szóló történeteket és újságcikkeket ír. Nem tartja magát járatosnak a magyar nyelvben - az alapfordítást magyar származású férjének köszönheti.

Szabó Gyula
Anglia

Foreword

László Maier-Kránitz was born at Dombegyhaza, south-eastern Hungary in 1950. From an early age he was interested in art and held his first exhibition before he was twenty.

On leaving university he became a lecturer in the Hungarian language literature and history and wherever he worked he became involved in local literary and artistic activities.

His relationship with János Pilinszky, the great Hungarian poet, undoubtedly influenced his oeuvre.

In 1983 he became a member of the Székesfehérvár Group of Poets and on several occasions his poems have been published in the Hungarian press.

In a regime which, at that time, frowned on religion he was at a great disadvantage because of his upbringing in the Roman Catholic tradition to which he has always remained unswervingly loyal. It is not surprising, therefore, that he and his family have settled in Esztergom - the first Christian city in Hungary - where he is truly at home.

He has since published three volumes of verse - *Angels Without Wings*, *On the Wing of a Stork* and *Without Prejudice*.

Apart from being an active and prolific artist, **János Kántor** also teaches art in Esztergom where he held his first exhibition in 1967 and where he and his family have lived for many years.

He was born in 1947 at Salgótarján, northern Hungary and studied art at Zebegény, Mártély and Tokaj. His studies have also taken him to Germany, Denmark, Japan and to Italy where he became a member of the Scuola Internazionale di Grafica of Venice. Much traveled, he feels that the influence of the cultures of Italy and Japan are foremost in his work.

He is a member of The Hungarian Artists' Society; The Hungarian Graphics Society and The Esztergom Artists' GUILD.

In 1996 he was awarded First Prize at the Stockholm National Graphics Exhibition.

Gwen Stewart, the translator, is from South Wales but now divides her time between Esztergom and Bournemouth, England. A writer of children's stories and magazine articles, she does not claim to be expert in the Hungarian language and is indebted to her Hungarian husband for providing the basic translations from which she was able to work.

Gyula Szabó
U.K.

Jelenkor

Varrógép gyorsasággal
haladunk,
időnként sűrűn hátranézünk.
Nem látjuk a lódent,
sem a buggyos gatyát,
ma nem öltöztet az
egyformaság.
Mindenkinek más és más
alakú foltot varr a varrógép.

(.....)

Már nem miénk a tegnap
s még nem a miénk a holnap.
Így állunk, s várunk.
Te és Ti.
Kitágult tüdőnk.
Zihálsz, zihálok.
Boldog gyermekkor.

Még megvan minden

Láthatod szabadon a
levél-vitorlákat,
nap mint nap érezheted
szíved dobbanását
és a fények csokorba
kötött színeit.
Az újságok mások
halálhírét közlik, és
atomtól perzselt gyermek-
arcok néznek vissza az
ofszetpapírról.
Még megvan minden
fontos részed, és
OTP-részleted.

The present

We move with the speed
Of a sewing machine -
look back at times
but cannot see
the baggy pants,
the Breeches torn at knee.
Yet we are not' in uniform -
since the sewing machine
we use provides
patches
of varying shape and size.

(.....)

Our yesterday has gone,
tomorrow's yet to come.
We pause a little
you and me,
with bursting lungs -
oh happy, happy childhood.

You still have everything!

You can see the floating leaves,
you can feel - day after day -
the beating of your heart
and watch the light play on a single flower.
In the news you hear of deaths
only strangers -
see children burned by radiation -
not your own.
You also have your excellent health,
Your only care - the balance of your wealth.

Bosznia

Az erőszak rettenetében
éltek.
Tele lázálommal, képpel,
és a vágóhíd illatával.
Nem tudjátok a kés
miért fényes, sem azt,
hogyan szemközépbe
vagy háthajlatba lőnek.

Dinopancia

A hókupacok
úgy feküdtek el,
mint leölt állatok,
felperzselt szalma
és kiégett fű között.
Nem messze az
országúttól,
egy karnyújtásnyira
tőlem, de végtelen
távol az érintkezéstől.

Amikor az aranyeső nyílni kezd

Itt és most.
Akkor és úgy.
Kar és karórák,
háborús percek.
A parancsra kapott
szerelem íze
sajátos keveréke
a mában
ingyen sarlózott
szerelemnek.
Akkor és most.
Április.
Aranyeső.
Csend és
felröppenő
galambok.

Bosnia

They live in terror
in the stench of an abattoir
not knowing if death comes
from a flashing blade,
a shot between the eyes
or a bullet in the back.

Untitled - 1980

Only at arm's length
Yet so far away;
Grotesque, the mounds of snow lay
At the roadside
Like slaughtered beasts
Twixt grass and burning straw.

Then and now

Here and now -
As it is.
Wrist and wristwatch
Warring minutes.
The taste of ordered pleasure
Mingles with the present
Freely gathered love.
Then and now -
April - golden showers.
Silence -
The fluttering wing of a dove.

Mindnyájan elmegyünk

Mindnyájan elmegyünk
anélkül, hogy
egyetlen látható rovátkát
ejthetnénk a
megejtett világon.

Mámor

Szépnek látod magad
az első korty után,
felemelődve lebegsz
a percek gondjai felett,
és szakadatlan átkozod
a lehullás porát.

A szeretet csapdája

Nem mi, a fények
halványodtak el.
Csak a kápolnák
csöndje világít.
Bennük örökmécsesek.
A szeretet észrevétlen
önnön csapdjába
esett.

Tavaszi nyár

Lent női kéz a
farzsebben,
fent két erős mell.
Lassan keríti be
az ölelés.
Kint rügyet fakaszt
a tavaszi nyár...
Egyedül vagyok.

We will all depart

We will all depart
Without making
A single visible mark
On this already blemished world.

Euphoria

After the first mouthful
You see yourself - beautiful!
Floating high above the anxious hours.
Forever cursed will be the moment
That brings you crashing down to dust.

The fading light

Not us - We have not faded,
Just the lights.
The only shining light
is the silence of the chapel.
Love stumbled and fell
Into his own trap
Inadvertently.

I am alone

Below -
A girl - hand in back pocket.
Above -
Two firm breasts encircled with caresses.
Outside -
Spring bursts into summer
And I am alone.

Budapest, vasárnap

Lágy sóhajtás
pólyálja be a várost,
nem jön senki
szembe velem.
Halk csók üzen
a távolból,
ma éjszaka
ébren leszek.
Mentősziréna vijjog,
megragad némán,
el nem ereszt.
Te, aki vagy!
Bocsáss meg nekem!

Van remény

Megcsaltuk egymást és megloptuk.
Annyi mégis marad, ami homályos
estéken gyáván hozzád falaz.

Névtelen parcellák között 1956

Akasztanak.
Akasztjátok.
Hogy érzi magát
a hóhér?
Mit mondjak?
Mit mondhatok?
A Föld forog.
Egy mondattal elintéznek
hivatalok,
szerkesztőségek.
Valahol
megszólal
egy lélekharang:
Miatyánk, aki
vagy ...
Mit mondjak?
Mit mondhatok?

Budapest - Sunday Night

I walk through empty, silent streets,
A gentle breeze is whispering to the town
And wafts a kiss towards me.
Tonight I know I shall not sleep.
Then, out of nowhere
A screeching siren cuts the air -
I shrink into reality.
Forgive me - you who suffer,
Whoever you may be.
Forgive me for my levity.

The optimists

We have cheated -
Each taking from the other.
But there is still enough left
To bring us together timidly
In the darkness.

Unmarked Graves 1956

They are hanged.
Well, they are hanged.
What should I say?
What can I say?
I wonder how the hangman feels.
Someone - with just a sentence
Diminishes you.
Somewhere I hear the muffled knell
Of a church bell mourn
For a departing soul
„Our Father who art ...”
What can I say?
What should I say?

Halottak napján

Szent olvasóval ki megy
ma templomba,
kik gyújtanak gyertyát
halottak ünnepén?
És kik hallják meg
az élők elhaló lélegzetét?

All Hallow's eve

Who goes to church
with rosary in hand
and lights a candle
on all hallow's eve?
And who will hear
the rattle of a dying man?

Elhagyatottságom

Elhagyatottságom paplanába
feküdtem, magamnak
készakarva vetve meg
bánatom.
Lidérces hosszú éjszakán
a kárpitszögekből felszökött
félelem rázta ki
vánkossom.

Forsaken

I lie on my lonely couch
Created from sorrow
And the endless nightmare of fear
Adds nails to the pillow.

Versnek kevés

Megint egy év.
Olyan, mint a többi,
sokat vártam
és újra semmi.

A few lines

Another year has gone
Like all the rest.
I hoped for so much
And obtained even less!

Nagypéntek

Mint a szúnyogok
húsrá-vérre,
úgy zúdultok rám.
Ne szólj szám!
Éles kis szikével
kutatjátok halhatatlan
lelkem, hogy habzsolnátok
a lélek-vércseppet!
Ne szólj szám!
Bújjatok át szögek ütötte
tenyeremen, lándzsa
szaggatta oldalamon,
csak kutassatok!
Kenyér és bor-áldozat
testem keresztül-kasul
járhatjátok.
Karizmatikus kezetek
tudom meg sem rebben.
Csak csináljátok!
Itt vagyok.
Itt vagyok élőként és holtan.
Vessétek mikroszkopikus
vizsgálat alá csontomat.
Rágjátok meg és köpjétek ki!
Ízes húsból nagyokat
nyeljétek!
Ne féljétek! Lélek nélküli
falatok ezek!

Good Friday

They fall on me,
Mosquito like, drawn to my flesh -
Slicing through my immortality
They gorge themselves upon my blood.

My lips are sealed whilst you enter
The hole in my hand,
My breast torn by the lance
In your quest for sacrifice...
Serve up my bread - and wine body
With steady charismatic hands.
Just do this.

Here I am, the living dead,
I do not mind.
Examine me necroscopically,
Then savour or reject my tasty flesh
But do not be afraid - for you
These morsels are devoid of grace.

Azt mondják...

Azt mondják, nem vagy a fényben,
nem vagy a földben,
nem vagy a kozmikus világmindenségben.
Sehol sem vagy!
Nem Te öltöztetted a virágot,
nem Te táplálod a madarakat...
Senki sem vagy!
Nem baj, ha sehol se vagy,
nem baj, ha senki se vagy,
csak arra kérlek:
költözz a porba,
költözz a semmibe -
akkor tudom, hogy bennem maradsz!

Lélek-karámban

Karámba zárt lovak
módjára kapálok,
s rúgok mindig
önmagamba.
Lelkem jó apának
emelt oszlop,
mellette állok
kítaszítva.
Hátam feltörte a nyereg,
a számban habzó zabla, -
pattog az ostor:
          ügetés - vágta,
          ügetés - vágta.

They tell me....

They tell me
That you are not on earth,
Not in the universe,
Neither in darkness nor in light.
They tell me
You are nowhere;
You do not dress the lilies
Or feed the birds.
They tell me
You are nothing,
Nobody.
I do not care
But I implore
That you come to the dust,
The nothingness and then
I shall be sure
That you are with me.

The Captive Spirit

I rear like a stallion
Captive, imprisoned in the pen
Of my self imposed burden.
My spirit battles to break free
But I pause, forlorn, at the pillar
Raised by my fatherly love.
Saddle sore my back,
Mouth bloody from the bit -
The whip cracks
And I tread the circle faster -
Faster.

Földre hullott mennyország

A vonalak kontúrozottak,
a fekete sávok átszelik
a szűzi tisztaságot,
lucskos sárral szennyezik be
cipőm orrát s a földre
hullott mennyországot.

A contour outline

A contour outline -
A black band
Cutting through
The virgin cleanliness.
The slime covers my shoes
And heaven fallen on the earth.

Hazám

Viharsarokban, vajúdás
nélkül jöttem a világra.
Viharszél hátán,
elfeküdt nemzetek
fölött lebegek.
Bennem dobbannak
az emberek,
s minden dobbanással
egyre feljebb visznek.
Az egész világ a hazám,
s e gyenge ország a szívem.

My country

In a stormy corner of this world
My birth was painless.
On a whirlwind's back I soar
Over the crushed horde
Whose heartbeat throbs in me.
With every beat I escalate
Higher and higher.
The whole world is my country,
This fragile little land my heart.

Édesanyám

Nem szavakkal neveltél,
és nem kifordított zsebbel.
Nekem adtad egész életed,
nekem hallgatásod csöndjét,
és könnyeid melegét.

My Mother

You did not succour me
With words alone
Or pockets turned about.
To me along with loving care,
The warmth of tears and silent prayer,
You gave your entire life.

Hófehér volt...

Hófehér volt bűnöm.
Most már a füst meg
a szél szürkére porozta.
Szenny és mocskok
a porhintés trágárságában
és a megérintett
feloldozás
a tavaszi olvadásban.
Az a folt, ami megmaradt,
kitörölhetetlen.

Emlék

Láttam, amint lábad
a kővel beszélgetett,
és ahogy karod a
mindenséggel ölelkezett.
Láttam és éreztem
eltöltesz puhán,
mint tékozló fiát
a mennyország.

Rendkívüli idő

Kidőlt villanyoszlopok,
megtépázott vezetékek.
Mint ledöntött éveim
feküsznek a
tisztá hóban,
a megdermedt latyakban
vég nélkül, mégis egy
meghatározott sorban,
a jövő ígéretével.

The snow was white

White as the driven snow,
Clear was my conscience when
The debris of the hurricane
Defiled and grizzled it with grime.
The snow has melted yet the stain
Stays with me for the rest of time.

Memories

I have seen your feet
Whisper to the stones
And your arms embrace the air.

I have seen, and felt
How you indulge me gently -
Like heaven her prodigal son.

Unusual times

Pylons and power lines -
Storm ravaged - fall
And lie in virgin snow
Like my lost years.
But they are still in line -
Endless but orderly
With all the promise of a future.

Pilinszky János emlékére

Felöltözött,
magára vette mit
korábban levetkezett.
Cigaretta gyújtott
ujjai között és
csöndben maga elé
meredt.

In memoriam János Pilinszky

He arose
and stepped
Into the clothes
He had earlier shed
A cigar between
His fingers unheeded
He stared ahead
Thoughtfully.

Hajlék nélkül

Titkolod szegénységed,
akár a koldus pólyálsz be
meztelenséged.
Ő rongyokkal, te alázattal,
mi mindnyájan egy belénk
oltott háritással
tárjuk ki karunkat.

Without shelter

As a beggar hides
His nakedness
So we hide our poverty:
He behind rags,
We with feigned indifference
And enigmatic shrugs.

Április

Április végén csúfolt meg az idő
rügyekkel, fával, levelekkel.
Az árnyék, mit papíromra vetett,
mégis nagyobbat koppant,
mint benned a lelkiismeret.

April

In April
When the climate fooled us
With greenery and budding trees,
The sound your shadow made
When darkening my empty page
Was louder than the whisper
Of your guilt.

Az útlevel hátlapjára

A fűzek szomorúak,
mégis újra zöldek.
Velük bontom ki
rügy-szemeimet.
Kérges tenyeremmel
ámítom csöndes - magam.
Halvány gyökerekkel
kapaszkodom
az anyaföldbe.
Szerelmes ölelés ez.
Nincs menekvés.
Nincs menekvés!

Áldozati bárány

Úgy érzem magam
mind a bak,
kit Jeruzsálem
határában
magam és mások
bűneiért
szertartásosan
feláldoztak.

Búcsúzás

A szemem meg sem
rebben,
az övéből hullanak
a könnyek.
Szeretek vagy
szeretnék?
Ő biztos, hogy szeret.
Holnap jössz! -
kiáltja.
Holnap vagy holnapután -
mondom.
Pedig tudom, hogy
holnap után
után
után sem
jövök.

There is no escape

The willows mourn.
When they are green again
I, too, will join in their awakening.
But until then with calloused hands
To tender roots I cling,
Helpless in mother earth's embrace
There is no escape - no escape.

The scapegoat

I feel like the Scapegoat
Who, in the hills of Jerusalem
They sacrificed ceremoniously
To mitigate the sins
Of all mankind.

On leaving my son

My eyes are cold, impassive
But his are full of tears.
Do I feel love ... should I?
As I leave I hear him cry:
„You are coming tomorrow!”
„Tomorrow, or the next day”
I reply.
Yet deep within there is the certainty
That tomorrow or the next day
For us will never be.

Balázshoz

Vajon mit érezhet
fiam,
mikor csukott ajtók
előtt
szánalmas arccal
visszafordulok?

Emlékezés apámra

Korán reggel volt, mikor
felkelt és én még az
ágyban voltam, szenderegtem.
Az üvegajtón át láttam, amint
bekeretezett kép előtt áll
meghajlott testtel.
Állt némán, majd összekulcsolt
kézzel elindult a kertbe.
Kis üvegajlékban glóriás
szobor, mint Krisztus a
Golgota-hegyen.
Az évek elszálltak fölötte,
szomorú magány költözött
lelkébe, szárnyaszegett dús
alakja meghajolt.
Számptalan fény érte,
kifordított zsebbel került
útszélre, tehetetlen ingadozók
voltak társai.
Ki-ki elment a maga útján,
nem játszik senki a zongorán.
Forgószélben volt sokszor a tanya,
elkergetett szép álmok tanyája.
Megjósolt jövendőök szürke muzsikása,
ízetlen könnyeidért kárpótol az ég.

To Balazs

How do you feel
My son, I wonder
When, behind closed doors,
Apologetically
I turn my back.

To my father

That morning he arose at daybreak.
Still abed and only half awake,
I watched him gazing at the picture.
Then, head bowed as though to pray,
Hands in supplication, through
The glass door to the garden
He made his lonely way -
Like Christ on grim golgorha's mound -
Abandoned by his so-called friends
When mischance crushed his house of dreams.
Mute now the old piano - not a sound.
Who else could play the optimistic themes
Based on a rosy future?
Now, with pockets turned out and about
His life's road narrows to its end
Attended by regret, remorseful tears
but never hatred.
Only in heaven, my father, will you
be compensated.

Isten szolgája

Idegenként fognak körbeállni
azok is, kik véredből loptak
s még a pap beszéde előtt
elhalmoznak koszorúkkal.
Élő szekfűből fonták azokat
Neked, ki gyémántokból
érdemelnél. -

Talán egyre rá lesz írva:
Isten szolgája Károly testvér.
A földi színjátéknak vége,
ezzel beléptél a körforgásba.
Mindent kialakultak tőled
azon az éjjel, s lelkedet
rátették egy porcelánra.
Míg karod pókhálóban
vergődött, megjött, kit vártál,
Keresztelő János, hogy mint
hetven évvel korábban
megszenteljen, meg is áldjon.

Fátyol és sírhalom

Novellát írhatnék, kedves, bájos novellát.
Az ő báját lophatnám belé, de nem tudom.
Szobrot emelhetnék.
Belevéshetném anyám kezét, amint
fátyolos fehérséggel simítja el a ráncokat.
Festhetnék is tudom, de nem merek.
Finom fűrtjeiből talán Móricz Zsigmond lenne,
mint egyszer, amikor megpróbáltam.
Szerethetnék, mint anyját szereti a gyermek,
de az emberek nem hagyják magukat szeretni.
Szeretetszomjúságom vágya, ha feljűk fordul,
eltaszítanak...
Csupa előítélet a világ.
Csupa meg nem értés.
A szenvedés testvére a szeretetnek.
Ha időnként ellenünk is fordul, kibékül,
mert egy töről fakad.
Szeretve szenvedünk és szenvedünk,
amikor szeretünk.
Így látom most őt kopjafa nélkül.
Szeretet-dombján a kereszt.

God's Servant

We, once part of you,
Now stand beside the bier
Estranged, but bearing flowers -
You deserved much - so much more.
On one red wreath
A message should perhaps declare:

„God's Servant - Brother Karl,
Last night you paid your final score,
Now ends your action
in the play.

Your soul rests on the scales
Whilst flesh and bones decay -
At peace forever - no more pain.”

Your seven decades of travail done
Unseen - close by your side waits John
To lead you to the fold again.

Veil and Grave

If I could write a novel
I would need to write of you
Your gentle charm.
If I could work in stone
Your marble hand
Would smooth away
The creases in your gown.
Then I would wish to paint you -
If I could - Rossetti's shade would
Claim you for his own.
I know. I've tried it all before.
I cannot write. I cannot paint
Nor can I work in stone
But I could love you
As a mother loves her child.

I fear rejection when in love's pursuit,
Knowing that to suffer
And to love are reconciled
And flourish from the self-same root
On the mound of her love.

Ima a vadgesztenye alatt

Talpad alatt kisimult a fű,
szelíd szavaidtól harmatos a virág.
Vadgesztenye lombban a kicsi oltárnál
imáidtól lettem óriás.

Rózsaszín volt még a fal is,
pedig kétszer festették azóta,
és a fehérre meszelt verandán
elsietett tested árnyéka.

Ponciusok

A ponciusok mindig
gubbasztanak, de ha
eljön a nap,
színpompás fácnok
módjára tárják szét
karjukat
szűzi sóhajtással:
Nem találok semmi
vétket benne!

Még mindig nem

Emlékemben élsz a legszebbek között,
mint viruló könnyed rózsaszál.
Tiszta bájos képed a szelíd jó Körös
partjain gyengéden tovaszáll.

Itt vagyok újra a hídfőnél megint,
lábam alatt oly lágyan csordogál,
és tükrében a beledobott kavics
fodrozza arcom magányos bánatát.

Your Prayers

Where you stepped
The grass revived beneath your feet
And, listening to your gentle words,
Flowers thrived and glittered in the dew.
At a shrine near the wild-chestnut tree you prayed -
Out of those prayers gigantically my spirit grew.
Once of a rosy hue
The wall was since refurbished twice
Now washed white the cool verandah shows
The hurried passing of your shadow.

The Verdict

They sit and wait -
These Pontius Pilates of this world.
Peacock-like they spread
Themselves in splendour and sigh
As they proclaim sardonically -
„There is no evidence of guilt.”

The Bridge

In my memory there remains forever
Your glowing face reflected in the river
With all the fragrance and the beauty
Of a perfect single rose.

Once more I linger here alone
Below me there the watery mirror
Glasslike, fragmented by a stone
Reflects, rejects my pallor.

Hálás szívvel

Hálás szívvel rád emlékezem,
mert többé nem hevít a vágy.
Elmosódott, csókos ölelések,
szívem végre nyugalmat talál.

Kikötöttem, elértem, a célba.
Égett a tűz, tombolt a vágy.
Sorsom az Ő kezébe raktam,
éreztem, nem oly nehéz már.

Ennek most már vége.
Kialudt a tűz, ám a pernye,
mit felkapott Venus forgószele,
Ámor nyilától hullott földre.

Grateful

The memory of our passion fades
And, quenched, desire no longer burns.
At peace, I rest again - gratefully.

Until I reached the haven of your arms
The conflict raged in me impotently
It seemed my fate lay in your hands - eternally.

But then the fire, untended, died
And, in expiring, smothered love.
The whirlwind swept the ashes high - harmlessly.

Maier-Kránitz László magyar költő, ahhoz a korosztályhoz tartozik, aki Örkény István és Pilinszky János irodalmi értékein nevelkedett, illetve művészi munkássága azzal párhuzamosan halad.

A novelláira jellemző abszurd látásmód ötvöződik a keresztény, katolikus gondolkodásmóddal.

Pilinszky János és Fodor András kitüntetett soraihoz így csatlakozott Nagyfalusi Tibor esztéta:

„...írásai egy-egy felnagyított pillanatképek, melyek az emberiség és a magyarság létkérdéseivel foglalkoznak. Lehet, hogy végveszélyben várakozunk a szárnyatlan felemelkedés minden esélyét, erkölcsi értékeink többletét is elvesztegetve?”

Egyéni és egyetemes gondolatainak hordozói eddig megjelent kötetei:

Szárnyatlan angyalok (versek 1995.)

Gólyaszárnyon (versek 1995.)

Különös vizsgálat (novellák 1996.)

Tettetés nélkül (versek 1996.)

Remegő gyémánt-betűkkel (emlékek 1997.)

Az azonos címet viselő Without Pretensions című válogatás műfordítása Gwen Stewart angol irodalmár érdeme.

1997. október 23. Esztergom, Magyarország

László Maier-Kránitz, a Hungarian poet, belongs to the generation who was brought up under the literary influence of István Örkény and János Pilinszky. His literary activity has developed parallel with them.

In his novels we find the absurd view which combines with the Christian - Catholic - way of thinking.

Tibor Nagyfalusi, an aesthete, added these thoughts to the favourable review of the poetry given by János Pilinszky and András Fodor, as follows:

„...each of his literary works is an enlarged snapshot. He focuses the reader's attention on the problems of existence for Hungarians and humanity. Is it possible that we are wasting our time here and losing our moral values and the chance to get out of this predicament?”

He has published the following works which contain individual and universal thoughts:

The Wingless Angels (poems, 1995.)

On the Wing of the Stork (poems, 1995.)

A Strange Examination (short stories, 1996.)

Without Pretension (poems, 1996.)

Brilliant Letters Written with a Trembling Hand (memories from the past, 1997.)

Grateful acknowledgments to Gwen Stewart, who kindly did the translations.

23 October, 1997 Esztergom, Hungary